

IRENA BLÁHOVÁ-životopis

Irena Bláhová se narodila 24.9.1931 v Plzni.

V dětství společně se sestrou rády trávily volný čas na rušných plzeňských ulicích, kde zažívaly nejrůznější dobrodružství.

Obavy před blížící se válkou a strach z bombardování Plzně rodinu

donutily přestěhovat se do nedaleké Unhošti. Právě zde Irena nastupuje do 1. třídy. Se svým tatínkem se účastnila akcí spolku Sokol a chodila do

náboženství. Činnost spolků však ukončila 2. světová válka. Ve školních třídách zněla němčina, v učebnicích se začernovala česká slova. Válka nebyla pro nikoho jednoduchá. Bída, hlad a nedostatek běžného zboží donutil i rodinu paní Ireny vypořádat se s válkou po svém. Maminka po nocích šila ze starých dek kabáty, děvčata si pletla čepice „ušanky“ a tatínek vyráběl dětem hračky ze dřeva. Kvůli aktivní činnosti v Sokolu rodina navždy ztratila strýce, který byl poslán do koncentračního tábora.

Příjezd ruských vojáků za zvuků „garmošek“, vůně šeráku, sundávání německých nápisů a soch znamenal konec války. Změny nastaly také ve škole. Předělávaly se učebnice, pálily se německé knihy. Znovu se obnovily také spolky. Při nácviu divadelního představení *Naši furianti* se Irena poprvé setkává se svým osudovým mužem. Mladý voják Rudolf Bláha se rozhodl vypomoct Sokolům s divadelním kusem, aniž by věděl, že zde potká, v roli Kristýnky, svoji budoucí ženu. Irena nastupuje na gymnázium a po maturitě začíná svoji pedagogickou kariéru na škole v Hostíně. Stává se učitelkou ve 2. třídě, bydlí ve Veltrusech, kam jí pravidelně posílá dopisy její milovaný Rudolf. V jednom dopise se ale Rudolf vyznává z nadšení z vojny a nastupujícího politického směru. Pro Irenu, vychovanou v demokratické a vlastenecké rodině, to znamená rozchod. Brzy ale zjistila, že je v jiném stavu. Rozhodla se Rudolfa nekontaktovat a ukončit práci učitelky. Osud tomu ale chtěl a Rudolf se jednoho dne objevil u jejich domu v Unhošti a požádal Irenu o ruku.

Brzy se jim narodil syn Petr. V té době již rodina bydlí v Bruntále. Irena se i zde nadšeně věnuje učitelství. Následuje stěhování do Košic, kde se jim postupně narodily další tři děti. I s početnou rodinou se paní Irena nevzdává své lásky ke kantořině a rozhodne se začít studovat vysokou školu. Rok 1968 a příchod Pražského jara rodina oslavuje ve Vyškově, kam se přestěhovali. Manželé se zde aktivně věnují práci ve Skautu.

Nadšení z příchodu „nové doby“ a oživení demokracie vede naši pamětníci k napsání a zveřejnění článku do novin „*Do Vyškova demokratizační proces nezasáhne?*“. Oba jsou následně vyhozeni ze svých pracovních míst. Rudolf začíná pracovat jako řidič, Irena jako fakturantka, později jako aranžérka. Začíná období výslechů a sledování.

Ke své milované profesi se mohla znovu vrátit až po roce 1989. Nabídku na opětovný nástup do školství přijímá s radostí a vrhá se do učitelství výtvarné výchovy a matematiky na školách ve Slavkově u Brna, Ivanovicích na Hané a ve Vyškově. Právě v oboru výtvarná výchova zažívá se studenty řadu úspěchů ve výtvarných soutěžích. Společně s manželem Rudlou se věnují práci ve Skautu až do jeho smrti.

I dnes, ve věku 91 let, je paní Irena Bláhová stále velmi aktivní a tvůrčí. Řídí se skautským heslem „Buď připraven!“. Největší radost má ze své početné rodiny, kterou s Rudolfem vytvořili.

S obavami pohlíží na současný válečný konflikt na Ukrajině a snaží se své myšlenky a hodnoty dál předávat mladé generaci.